ادامه از صفحه اول

آزادی اقتصادی و دموکراسی دو روی یک سکه

که باعث توزیع بهتر درآمد می‌شود. این امر به رشد بخش خصوصی و طبقه متوسط جامعه که در این سال‌ها به‌شدت صدمه دیده‌اند، کمک قابل توجهی خواهد کرد. دوم، موضوع آزادی‌های فردی و اجتماعی و شاید سیاسی است که به نظرم با آزادی‌های اقتصادی ریشه مشترک دارند. آزادی انتخاب در بستر اقتصادی همان است که بحث آن پیشتر مطرح شد. همان سازوکاری که بازار عرضه‌وتقاضا را شکل می‌دهد و درنتیجه قیمت‌ها را مشخص می‌کند تا مبادله صورت بگیرد. آزادی انتخاب نمی‌تواند فقط در حوزه اقتصادی محدود بماند. اگر در جامعه آزادی در انتخاب پذیرفته شده است در حوزه اجتماعی و سیاسی نیز فرد آزاد خواهد بود علاقه خود را در محدوده قوانین ابراز کند، بنابراین آزادی اقتصادی و دموکراسی دو روی یک سکه هستند. از طرفی این‌روزها عملکرد دولت در رابطه با حذف یارانه‌های نقدی بسیاری را دچار چالش کرده است. در این زمینه بحث اعتماد مردم به دولت به میان می‌آید که با این روش دچار خدشه می‌شود. به عقیده من یک عده نیازمند، باید شناسایی شده و به آنها کمک شود. شناسایی نیازمندان خیلی راحت‌تر از پولدارهاست. شناسایی پولدارها خیلی مشکل است چون می‌توانند پنهان کنند، اما درباره کسی که پولی ندارد خیلی راحت‌تر می‌توان به این جمع‌بندی رسید که مستحق است. ولی باید به این موضوع توجه کرد که تاکنون دولت به‌شدت گرفتار مسئله هسته‌ای بوده و شاید نمی‌خواسته به‌دلیل آزادسازی اقتصادی، مشکل جدیدی پیش بیاید. همچنین یک‌سری ملاحظات وجود دارد که شاید من و شما متوجه نشویم که به نظر می‌آید بیشتر ملاحظات سیاسی است، وگرنه از نظر تکنیکی و فنی مشکلی برای شناسایی نداریم، بهتر است به دولت فرصت داده شود تا در شرایط جدید امکانات خود را بررسی و تصمیم‌گیری کند. درنهایت توجه داشته باشیم که ورود به بازارهای بین‌المللی و موفقیت در آن از یک طرف، به کیفیت و قیمت کالاهای صادراتی مرتبط می‌شود که برای تولید آنها باید برنامه‌ریزی مناسب انجام شود و محیط کسب‌وکار مطلوب برایشان فراهم آید. از طرف دیگر، پایبندی به تعهدات قراردادی، اهمیت ویژه پیدا می‌کند که کشور ما به دلیل تحریم‌ها از آن غافل مانده است. بنابراین تجهیز قوه قضائیه کشور از الزامات اولیه حرکت به‌سوی آزادسازی است که خوب است به آن توجه کافی شود.

ضربه به رؤیاها

... و به مدیر میراث فرهنگی کشور نامه‌ای سرگشاده بنویسم. ننوشتم! دکور یکی از مهم‌ترین و خاطره‌انگیزترین‌های تاریخ سینما و تلویزیون ایران (هزاردستان) که نمونه‌ای از تاریخ ایران و تهران قدیم است، طبعا می‌تواند به عنوان مکانی فرهنگی برای شناخت گذشته یک شهر رو به فراموشی استفاده شود. در خیال من رویدادهای فرهنگی متنوعی می‌تواند در آن شکل گیرد؛ از مکان‌های موجود به عنوان کافه و رستوران استفاده شود؛ کافه‌هایی که در پیاده‌رو به مشتریان خدمت می‌دهند (امکانی که در تهران جدید نیست)، راه که می‌روی صدای گذشته را بشنوی، برای مکان‌ها و تاریخچه بناها معرف‌هایی نوشته شود و نوشته‌هایی موجود باشد که در دست بگیری و بخوانی و بدانی. این تخیل را می‌توان ادامه داد. در مطب دکتر نفیسی می‌توانی از تاریخچه پزشکی تهران بدانی، در سینما تابان می‌شود به تاریخ سینماداری تهران نگاه کنی و البته بدانی مردم در دهه‌های ۳۰و۴۰ چگونه سینما می‌رفتند، چه سلیقه‌ای داشتند یا چیزهایی از این دست. نام کوچه ملی را که می‌بینی، می‌توانی در مورد آن بدانی و بشنوی. بچه‌ها نقاشی می‌کشند و بازی‌های تهران قدیم را می‌شناسند و همانجا انجام می‌دهند. یکی از کافه‌های موجود در دکور هزاردستان، چیپس و پفک و نوشابه می‌فروشد. صدای مرحوم مرتضی پاشایی هم از آن به گوش می‌رسد و البته درشت روی شیشه مغازه نوشته: کارت‌خوان نداریم! گرند هتل به هر چیزی شباهت دارد غیر از هتلی مجلل که بر بالکن آن خان شوکت جلال مظفر می‌نشیند و همه تهران را زیرچشم دارد. تئاتر ملی هم شده محل برگزاری مراسم عروسی و در سالن آن تعدادی میز و صندلی بی‌ریخت چیده‌اند. روی دیوارها یادگاری نوشته‌اند، زمین پر از بطری‌های آب و زباله است، دیوارها دارد تخریب می‌شود و شهر رو به نابودی است. تهران قدیم شهرک غزالی عجیب دارد به تهران جدید شبیه می‌شود: شهری بی‌هویت، بی‌شناسنامه و بدون تاریخ. به مدیریت دولتی امیدی نیست. به این دولت و آن دولت و این دستگاه و آن دستگاه هم گویا مربوط نیست. مثلا فرودگاه بین‌المللی نقطه تماس مردمان دیگر کشورها با یک کشور تازه است؛ فرودگاهی که نه رستوران درستی دارد، نه فروشگاه آبرومندی و نه فضای دلپذیری. واقعا رسیدگی به مقبره کوروش، مدیریت شهرک سینمایی غزالی یا ساخت یک رستوران مناسب یا چند فروشگاه آبرومند که نشانه‌های فرهنگ و تاریخ این کشور و محصولات باکیفیت داخلی را به مردم دیگر کشورها عرضه کند، خیلی دشوار است؟ این یک نامه سرگشاده است؛ نه به مدیران فرهنگی و گردشگری کشور که به شهروندان و علاقه‌مندان تاریخ و فرهنگ ایران.

تحلیل پدیده هراس از سرمایه‌گذاران خارجی در گفت‌وگو با کارشناسان

سرمایه فرش قرمز نمی‌خواهد

عکس: Getty Images

شرق: رفع تحریم عده‌ای را نگران کرده است. گروه اول که این روزها زیاد از آنها می‌شنویم، کاسبان تحریم هستند که منافع‌شان با رفع تحریم به خطر می‌افتد. گروهی هم نگران ورود دلارهای بلوکه‌شده به کشور هستند؛ دلارهایی که به گفته رئیس اتاق بازرگانی تهران، این قابلیت را دارند که تورم را به ۴۰ درصد افزایش دهند. برخی نیز چون فعالان بخش نفت نگرانند که مبادا تجهیزات داخلی به نفع نمونه‌های خارجی کنار گذاشته شود که این اتفاق نشانه بحرانی‌ترشدن وضع تولید خواهد بود. هراس از خارجی‌ها با مک‌دونالد نیز بیشتر نمود یافت؛ خبر آمدن این کمپانی زنجیره‌ای، هراسی در دل اغذیه‌فروشان ایران به پا کرد که به زودی این هراس به سایر صنایع و بخش‌های تولیدی کشیده می‌شود. کارشناسان و اقتصاددانان در گفت‌وگو با «شرق» هراس ایجادشده را بی‌پایه و اساس می‌دانند و از مزایای حضور سرمایه‌گذاران خارجی در فعالیت‌های اقتصادی می‌گویند، این مزایا البته با شرط و شروطی همراه است.

بخش خصوصی با سرمایه‌گذار خارجی طرف باشد

حسین عبده‌تبریزی/ اقتصاددان

حضور سرمایه‌گذاران خارجی در کشور نه‌تنها ابدا نگران‌کننده نیست بلکه ما در شرایط فعلی باید کاملا موافق حضور سرمایه‌گذاری خارجی باشیم. البته پیش از اینها هم ایران موافق حضور سرمایه‌گذاران خارجی بوده است. اما به‌خاطر مشکلاتی که وجود داشت، سرمایه‌گذاران خارجی به ایران نیامدند. اما این‌طور هم نیست که حالا بعد از رفع تحریم‌ها خارجی‌ها به‌سرعت به ایران بیایند، بلکه قطعا با تأمل و تأنی برای سرمایه‌گذاری به ایران خواهند آمد. هم‌اینک نه‌تنها حوزه نفت و انرژی بلکه تمامی حوزه‌ها نیازمند حضور و ورود سرمایه‌گذاران خارجی به کشور هستند. بنابراین، باید از حضور سرمایه‌گذاران خارجی حمایت کنیم، ضمن آنکه آنچه برای حضور سرمایه‌گذاران خارجی اهمیت دارد، ورود فناوری، تکنولوژی و نظام مدیریتی هم هست. ما به این نیاز داریم، چون متأسفانه ما در بُعد بهره‌وری به‌شدت عقب هستیم. پس، از حضور سرمایه‌گذاران خارجی استقبال می‌کنیم که در همه حوزه‌ها فعال شوند. باید این نکته را مدنظر داشت که شرکت‌ها در مورد سرمایه‌گذاران خارجی منافع خود را دنبال می‌کنند و خارجی‌ها هم به‌دنبال منافع خود هستند پس باید با آگاهی جلو رفت و تا اندازه ممکن بخش خصوصی ایرانی با سرمایه‌گذاران خارجی طرف باشد و نه مدیران دولتی.

سرمایه‌گذار خارجی به سهام ورود نکند

علی دینی ترکمانی/ استادیار مؤسسه مطالعات و پژوهش‌های بازرگانی

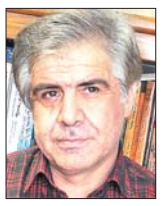

واقعیتی که نمی‌توان رد کرد، این است که دانش علمی و فنی پیشرو جهانی که در فعالیت‌های صنعتی وجود دارد، نزد بنگاه‌های بزرگ اقتصادی دنیاست و نام دیگر آن سرمایه خارجی است. اقتصادی مانند اقتصاد ایران، برای اینکه بتواند این دانش علمی و فنی را منتقل کند، چاره‌ای ندارد جز اینکه در قالب سرمایه‌گذاری مشترک بدان دست پیدا کند. برای مثال صنایعی مانند خودروسازی ایران، برای ارتقای فناوری تولید، ناگزیر هستند با صنایع مهم دنیا همکاری مشترک داشته باشند. به این اعتبار، سرمایه خارجی می‌تواند نقش مؤثر و مثبتی داشته باشد اما این شرط لازم است و شرط کافی نیست. این همکاری و حضور سرمایه خارجی و حضور بنگاه‌های بزرگ جهان، برای نیل به این هدف؛ یعنی انتقال دانش علمی و فنی و نهادینه‌سازی و جذب و اشاعه آن در طول زمان، پیش‌شرط‌هایی نیز دارد. اول اینکه دولت باید این توانایی را داشته باشد به گونه‌ای سرمایه‌گذاری خارجی را مدیریت کند که آثار مورد انتظار این حضور در حوزه علمی و فنی، سرریز و عاید اقتصاد کشور شود. دیگر اقدام لازم در این زمینه، تأمین نیروی انسانی در بنگاه‌هاست تا بتوانند این دانش فنی و علمی را منتقل کنند. از سوی دیگر، یک سرمایه ملی و قوی نیاز است که قادر به کار مشترک با سرمایه خارجی باشد. بنابراین اثر مثبت حضور سرمایه خارجی، به این مسئله برمی‌گردد که آیا مثلث توسعه، کارکرد درست و مناسب دارد یا نه. در رأس مثلث توسعه، یک دولت قوی و کارآمد قرار دارد. ضلع دیگر این مثلث سرمایه ملی قوی و ضلع سوم حضور سرمایه جهانی است. پس ابتدا باید به دو ضلع اول و دوم پرداخت و بررسی کرد که آیا دولت کارآمد و سرمایه ملی قوی وجود دارد؟ اگر پاسخ مثبت بود، وجود سرمایه خارجی به عنوان ضلع سوم نیز می‌تواند در جهت پیشبرد اهداف توسعه‌ای، کارکرد داشته باشد. انتظار توسعه از صرف حضور سرمایه خارجی قابل قبول نیست؛ چراکه اصل اول، دولت کارآمد و سرمایه ملی است و تنها در کنار این دو می‌توان از حضور سرمایه خارجی بهره برد. هشدارها و خطراتی نیز در پی حضور سرمایه خارجی مطرح می‌شوند که باید مورد توجه قرار گیرند. همانگونه که می‌دانیم، سرمایه‌گذاری خارجی به دوشکل انجام می‌شود؛ شیوه مستقیم، یعنی ایجاد ظرفیت تولیدی توسط سرمایه خارجی که می‌تواند به صورت مشترک با داخل باشد یا به صورت غیرمستقیم که پرتفولیو نامیده می‌شود و در این حالت، سرمایه‌گذار خارجی در بازار بورس و سهام کشور سرمایه‌گذاری می‌کند. ریسک سرمایه پرتفولیوی برای کشور بیش از سرمایه‌گذاری مستقیم است؛ چراکه قدرت جابه‌جایی زیادی دارد و هرگاه احساس خطر کند، می‌تواند با عرضه سهام، آسیبی جدی به اقتصاد کشور بزند. کشورهای جنوب شرق آسیا در بحران سال ۱۹۹۷ شاهد این اتفاق بودند و آثار این اتفاق در اقتصاد این کشورها قابل مشاهده بود. البته در بازار سهام ایران، چون سرمایه خارجی حضور ندارد و در صورت حضور نیز در حد کم می‌تواند وارد شود، جای نگرانی نیست اما این سرمایه‌گذاری نباید در سهامی باشد که در مواقع خاص بتواند با عرضه، وضعیت بازار را خراب کند. در مقایسه سرمایه‌گذاری پرتفولیو با سرمایه‌گذاری مستقیم، باید به جذب سرمایه در قالب سرمایه‌گذاری مستقیم و مشارکتی اولویت داده شود. در این روش نیز با فرض اینکه دولت کارآمد در رأس مثلث توسعه قرار دارد، نوع قراردادهای بسته‌شده باید به گونه‌ای باشد که آثار توسعه‌ای مورد انتظار را برآورده کنند و توانایی انجام این کار را داشته باشند وگرنه قراردادهایی که شرط‌ها را محقق نکنند نمی‌توانند اهداف را برآورده کنند و به عامل منفی تبدیل می‌شوند.

مراقب تکنولوژی و افکار دست‌چندم سرمایه‌گذاران خارجی باشیم

ضیاءالدین خرمشاهی/ عضو هیأت داوری اتاق بازرگانی

حضور سرمایه‌گذار خارجی در هر کشوری یک فرصت و شانس محسوب می‌شود که حاکمیت باید زمینه بروز و ظهور آن را فراهم کند اما هر فرصتی می‌تواند درعین‌حال که مزایایی دارد، خطرآفرین هم باشد. جلوگیری از بروز آسیب در این زمینه نیازمند تدبیر و اقدامات کارشناسانه است. به نظر من آنچه این‌روزها در باب جذب سرمایه‌گذار خارجی مطرح و به‌سرعت تکرار می‌شود، یک شعار یا شاید یک ایده‌آل است تا یک اقدام عملی، زیرا استفاده از پتانسیل سرمایه‌گذار خارجی محتاج تدارک زمینه‌ها و بسترهایی است که هنوز فراهم نشده است. نکته قابل‌توجه در این قسمت تدارک یک مجموعه از اقدامات تقنینی و اجرائی به صورت هم‌زمان است و صرف اصلاح برخی از مقررات به‌تنهایی کفایت نمی‌کند. به‌عنوان یک مصداق بسیار ساده باید عرض کنم که حداقل توقع یک سرمایه‌گذار، احساس امنیت مالکانه نسبت به آن چیزی است که در اثر سرمایه او به وجود آمده است به‌این معنا که سرمایه‌گذار خارجی نیاز دارد، به مستحدثات خود مالکیت پیدا کند و این موضوع با قانون ممنوعیت استملاک اتباع بیگانه در تعارض است. حاصل آنکه در بعد تقنینی ما باید به صورت هم‌زمان و در یک بسته، تکلیف استملاک اتباع بیگانه، مالیات بر درآمد آنها، استفاده از نیروی کار خارجی، تردد و اقامت آنها، امکان دادخواهی و همچنین تضمین بازگشت سرمایه آنها را مشخص کنیم. نکته شایان توجه، دقت در این مَثَلی است که می‌گویند سرمایه ترسوست و سرمایه‌گذار ترسوتر؛ پس برای استفاده از سرمایه‌گذار خارجی حتما باید زمینه‌های ترس و دلهره وی را برطرف کرد. درعین‌حال با نگاهی هوشمندانه می‌توان ضمن ترغیب سرمایه‌گذاران به حضور مانع آسیب‌هایی را فراهم کرد زیرا اگر این هوشمندی در کار نباشد ممکن است برخی از کمپانی‌های غیرایرانی از عطش جامعه ما سوءاستفاده کرده و تکنولوژی و افکار دست چندم خود را به کشور وارد کنند. پیشنهاد مشخص من اعطای کار و تفویض اختیار به یک مجموعه مبسوط‌الید است یعنی یک مجموعه باید در قالب کمیته‌ای تشکیل شود که نمایندگان هر سه قوه در آن حضور داشته باشند و تصمیمات آن کمیته قابلیت اجرا داشته باشد.

نیازی به فرش قرمز برای سرمایه نیست

سعید لیلاز/ کارشناس اقتصادی

آن گروهی که انتخابات، دیپلماسی و مدیریت را در کشور باختند و بدترین عملکرد را در تاریخ معاصر این کشور به ثبت رساندند، این‌قدر ناامیدانه به همه چیز می‌نگرند که حالا از ترکِ دیوار هم ایراد می‌گیرند. ما که دیگر پولی نداریم که حالا نگران آن سرمایه‌گذار خارجی باشیم، زمانی هم برای ولخرجی نداریم. آن دوران ضیافت نفتی هم که به پایان رسیده است بنابراین منابعی نمانده که نگران آن باشیم که به واردات اختصاص پیدا کند. دولت چاره‌ای هم ندارد که ضروری‌ترین کالاهای سرمایه‌ای را وارد کند. اگر انضباط مالی دولت روحانی نبود و اگر قدرت به روحانی نمی‌رسید، حالا همین شرایط فعلی را هم نداشتیم. در شرایط فعلی باید منابع با خست تمام به پربازده‌ترین مصارف اختصاص یابد. قاعدتا در حوزه نفت، گاز و پتروشیمی نیازمند ورود سرمایه‌گذار خارجی هستیم اما حداقل ۱۲ ماه آینده باید در انتظار سرمایه‌گذاران خارجی باشیم؛ درواقع می‌توان از نیمه‌های سال ۹۵ آثار سرمایه‌گذاری خارجی در ایران را دید که سالانه پنج میلیارد دلار از این محل درآمد داشته باشیم. به نظر من عمده سرمایه‌گذاری‌های خارجی در حوزه نفت، گاز و پتروشیمی خواهد بود و حمل‌ونقل و هوانوردی و مخابرات هم می‌تواند از دیگر حوزه‌ها برای ورود سرمایه‌گذاری خارجی باشد. اما ما چیزی به‌عنوان سرمایه‌گذاری مستقیم به‌معنای فاینانس و قرض خطوط اعتباری نخواهیم داشت چون ایران محل مناسبی برای سرمایه‌گذاری نیست. قوه قضائیه در ایران از منظر قوانین باید در جهان غرب ادغام شود. ما احتیاج به اصلاح ساختار اقتصادی ایران داریم؛ مسئله ما سرمایه نیست، مسئله ما مدیریت و بهره‌وری از منابع است. مشکلات اقتصاد ایران سیستمی و نرم‌افزاری و ساختاری است. برعکس تصور خیلی‌ها مسئله ایران پول نیست. هر کس بگوید مشکل اقتصاد ایران پول است، معلوم است که اقتصاد ایران را نفهمیده است. اگر موضوع بهره‌وری سرمایه در ایران را که حالا به حداقل رسیده، حل‌وفصل کنیم شک نکنید که سرمایه با پای خود به ایران می‌آید و نیازی به فرش قرمز و التماس به این و آن نداریم.

ورود سرمایه خارجی نیازمند مدیریت است نه محدودیت

محسن بهرامی‌ارض‌اقدس/ رئیس کمیسیون تجارت اتاق بازرگانی تهران

حضور سرمایه‌گذار خارجی در ایران نه‌تنها نگران‌کننده نیست بلکه در شرایط فعلی یک الزام و نیاز جدی است. معضلاتی که راجع به نرخ بی‌کاری، به‌خصوص بی‌کاری قشر تحصیل‌کرده کشور وجود دارد، نیازمند سرمایه‌گذاری در حوزه‌هایی است که به‌همراه خود دانش فنی را نیز منتقل کنند. اگر بخواهیم تنها روی منابع داخلی حساب کنیم به‌هیچ‌وجه امکان جبران رشدهای منفی که در چند سال اخیر تجربه شد را پیدا نخواهیم کرد. برای تحقق رشد هشت‌درصدی که در سند چشم‌انداز ۲۰ ساله مورد اشاره است، نیازمند سرمایه‌گذاری حدود صد تا ۱۲۰ میلیارد دلار در حوزه‌های نفت، صنایع پایین‌دستی آن، معادن و صنایع بزرگ و کوچک دیگر هستیم تا در مسیر تحقق اهداف سند چشم‌انداز، اگر به موجب عقب‌ماندگی‌های سال‌های اخیر، قادر نیستیم به کشور اول منطقه تبدیل شویم لااقل به جایگاه قبلی خود بازگردیم. تأکید می‌کنم که باید با مدیریت به‌دنبال جذب سرمایه‌گذاری خارجی باشیم. نیازی به ایجاد محدودیت نیست اما باید مراقب بود که این سرمایه به حوزه‌هایی وارد شود که در آنها دارای مزیت نسبی هستیم و امکان مشارکت فعال بخش خصوصی وجود دارد نه‌اینکه این سرمایه‌ها جذب شرکت‌های بزرگ دولتی و شبه‌دولتی معروف به خصولتی شود. باید به بخش خصوصی واقعی برای توانمندشدن کمک کنیم تا امکان مشارکت در سرمایه‌گذاری‌ها را داشته باشد. به‌عبارتی، تنها نگرانی این است که سرمایه خارجی به بخش خصوصی وارد نشود بلکه به بخش‌های دولتی و خصولتی تزریق شود. هدایت سرمایه خارجی به حوزه‌هایی که کشور در آنها دارای مزیت نسبی است، یکی از اصولی محسوب می‌شود که درباره آن می‌توان به دولت هشدار داد. ایران در حوزه نیروی انسانی و تحصیل‌کرده کمبود ندارد، در حوزه گردشگری و نفت و گاز، مخصوصا میادین مشترک که شاهد برداشت از آنها توسط کشورهای شریک هستیم، مزیت‌ها و فرصت‌هایی وجود دارد که باید جزء اولویت سرمایه‌گذاری قرار بگیرند. صنعت خودروسازی نیز باید به‌درستی مورد بررسی قرار گیرد، مشارکت شرکت‌های توانمند و حضور شرکای خوب، می‌تواند این بخش را نیز به‌عنوان یکی از حوزه‌های مناسب سرمایه‌گذاری معرفی کند. مسئله دوم این است که سرمایه‌گذاری در هر حوزه‌ای باید با دید صادرات باشد. واحدهای تولیدی داخلی که با این سرمایه‌ها توسعه پیدا می‌کنند باید در مقیاس کلان رشد کرده و بازارهای میلیونی منطقه را در اختیار بگیرند. در شرایطی که به موجب سیاست‌های غلط دولت گذشته و با تشدید تحریم‌ها، حدود ۶۰ درصد از واحدهای صنعتی کشور تعطیل و نیمه‌تعطیل هستند، صنایع و بنگاه‌ها از تجهیزات و تکنولوژی قدیمی استفاده می‌کنند و قیمت تمام شده بالا و بهره‌وری پایین است؛ باید از سرمایه خارجی در مسیری بهره برد که به نوسازی و بازسازی صنایع کمک کند و به رقابت‌پذیری محصولات داخلی بینجامد. برخی تصور می‌کنند دولت تدبیر نیز مانند دولت گذشته، با دستیابی به دلار ارزان، راه را برای واردات کالاهای مصرفی باز می‌کند اما با شناختی که از سیاست‌های دولت به‌وجودآمده و صحبت‌های رئیس‌جمهور می‌توان گفت دولت هوشیارانه وضعیت را زیرنظر دارد.

خبر

زمین‌خوار بزرگ ونک بازداشت شد

● **مهر:** نماینده تام‌الاختیار وزیر راه‌وشهرسازی در شورای حفظ بیت‌المال در اراضی و منابع‌طبیعی، از بازداشت یک زمین‌خوار بزرگ و سردفتر اسناد رسمی در ونک خبر داد. حسین معصوم با اشاره به پیگیری پرونده جعل اسناد در دادسرای تهران اظهار کرد: براساس اطلاعات واصله از سوی شهروندان مبنی‌بر جعل سند مربوط به دولت در یک زمین به مساحت سه هزارو ۲۰۰ مترمربع، واقع در میدان ونک، خیابان ملاصدرا، شکایتی در دادسرای مبارزه با زمین‌خواری مطرح شد که مراحل پایانی خود را می‌گذراند. وی تصریح کرد: با پیگیری‌های مؤثر و پیچیده فنی سرانجام ریاست شعبه تجدیدنظر رسیدگی‌کننده به پرونده، حکم بازداشت متهمان ازجمله زمین‌خوار حرفه‌ای و سردفتر اسناد رسمی صادر شد.

ادامه از صفحه اول

اثرات مرگ رمزآلود ملاعمر

شاید اصلی‌ترین دلیل مخفی‌ماندن این خبر نیز ترس از مخاطرات و تضعیف همبستگی و قدرت طالبان بوده است. کاریزمای رهبری ملاعمر بدون‌شک در طول حیاتش عامل انسجام و بقای تشکیلات فردمدار طالبان شد اما به همان میزان در زمان مرگش نیز لطمه ساختاری بر پیکر طالبان وارد کرد به‌نحوی که خبرهای جدید همگی حاکی از اختلافات و انشعاب روبه‌رشد درون شبکه طالبان است. ۴- مرگ ملاعمر و رشد اختلافات، زمینه‌ای برای اعمال‌نظر پاکستان و کنترل رهبری طالبان خواهد بود، موضوعی که دولت و نظام اطلاعاتی پاکستان در بحران‌های کنونی و بن‌بست مذاکرات صلح به‌شدت به آن نیازمند است. ارتش پاکستان نیز که درحال‌حاضر در تقابل با هند، طالبان پاکستانی، ناسیونالیست‌های بلوچ و گروه‌های مسلح در کراچی قرار دارد، از مبارزه با یک گروه افغان که امیدوار است در آینده از آنان به‌عنوان وسیله استفاده کند، قطعا استقبال خواهد کرد. ۵- روایت‌ها حاکی از آن است ملااخترمحمد منصور در دو سال گذشته رهبری پنهان طالبان را برعهده داشته است اما تحت نقاب و پوشش کاریزماتیک ملاعمر و به همین دلیل در دوسال گذشته نشانه‌هایی از انعطاف و تمایل به مذاکرات صلح را از خود بروز داده است. اما هم‌اکنون «امیرالمؤمنین»بودن وی نیازمند اجماع رهبران متفرق شبکه طالبان است؛ آن‌هم در شرایطی که مسابقه تندروی با گروه‌های رقیب به‌ویژه داعش نیازمند چهره‌ای ستیزه‌جو و انقلابی از رهبر جدید است تا بتواند مشروعیت بیرونی و مطلوبیت درونی خود را تحکیم بخشد. همان‌طور که در اولین پیام صوتی وی نیز منعکس شده است، رهبر تثبیت‌نشده جدید طالبان برای تحکیم جایگاه خود به دو موضوع می‌اندیشد؛ اول احیای اتحاد درونی شبکه طالبان و دوم ادامه جنگ و ستیز با دولت مرکزی. این دو مورد برای بقای جایگاه وی لازم‌وملزوم یکدیگرند. ۶- اما در سطح منطقه‌ای تأثیرگذاری دوسویه تحولات فوق عمیق‌تر است. هرچند در دو سال گذشته کشور چین برای پیشگیری از شیوع بنیادگرایی در استان «سین‌چیان» به یکی از حامیان صلح و مذاکره با طالبان پیوسته است، اما اوج‌گرفتن رقابت قطب‌های قدرت ایدئولوژیک و تغییر بازیگرهای منطقه‌ای در خاورمیانه و آسیای مرکزی می‌تواند مانند دوران بعد از جنگ‌سرد، گروه‌های تندرو در افغانستان را به رقابت و لاجرم خشونت شدیدتر ترغیب کند. ۷- در سطح جهانی نیز این تحولات می‌تواند معادلات و معاهدات قبلی را تغییر دهد. مقام‌های میان‌رتبه آمریکایی تاکنون از گفت‌وگوهای صلح با دولت افغانستان حمایت کرده‌اند، ولی مقام‌های بلندمرتبه آمریکایی هنوز به استراتژی خروج از افغانستان معتقدند و به همین دلیل منافع آنها مانند نیروی نظامی‌شان در افغانستان درحال کاهش است. اگر مرگ ملاعمر و ابهام در گفت‌وگوهای صلح و تشدید رقابت در بین گروه‌های تندرو (با حمایت قدرت‌های منطقه‌ای) توجه مقام‌های بلندپایه را دوباره به افغانستان جلب کند، ممکن است واشنگتن را با تجربه تلخ خود بعد از جنگ‌سرد به این باور برساند که «داشتن نقطه اتکا در آسیا» بدون ادامه مداخله مستقیم در افغانستان، ممکن نخواهد بود.

سکه پیرو کاهش اونس، دلار سبز و آرام

شرق: دیروز معاملات سکه و ارز کم‌نوسان بود. مصطفی قدرتی، تحلیلگر بازار سکه و ارز، به «شرق» گفت: دیروز اونس طلای جهانی هم‌زمان با فعالیت بازار طلای داخلی با سه دلار کاهش به هزار و ۹۲ دلار رسید و در این منطقه بلاتکلیف است. سکه نیز به پیروی از اونس طلا کم‌نوسان اما منفی بود. سکه در اولین قیمت ۸۷۶ هزار تومان و در آخرین معامله، با سه هزار تومان کاهش، ۸۷۳ هزار تومان معامله شد. حباب سکه نیز در روزهای اخیر به ۲۰ هزار تومان کاهش پیدا کرده است. بازار ارز اما خریدار بیشتری داشت و روند آن برخلاف سکه، مثبت بود اما روز آرامی را سپری کرد. دلار که در اولین قیمت، سه هزار و ۳۲۰ تومان معامله شده بود، سه هزار و ۳۲۷ تومان را لمس کرد اما در آخرین معامله سه هزار و ۳۲۶ تومان معامله شد. دلار بانکی هم سه‌هزار و ۳۱۶ تومان معامله شد.

ارز *	قیمت(تومان)	تغییر
دلار آمریکا	۳۳۲۶	⇧
یورو	۳۶۶۵	⇩
پوند	۵۱۷۷	⇧
درهم	۹۰۴	⇩

طلاو سکه *	قیمت	تغییر
طرح جدید	۸۷۳۰۰۰	⇩
طرح قدیم	۸۷۲۰۰۰	⇩
نیم	۴۷۵۰۰۰	⇩
ربع	۲۶۵۰۰۰	⇩
گرمی	۱۷۰۰۰۰	⇩
گرم ۱۸ عیار	۸۹۲۰۹	⇩
اونس * (دلار)	۱۰۹۲	⇩

سالی سخت برای بازار سرمایه

شرق: رشد ۹۶ واحدی دیروز شاخص کل و رسیدن آن به ۶۶هزارو ۶۲۶ واحد در پرتو معاملات مثبت شرکت‌هایی نظیر هلدینگ خلیج‌فارس، همراه اول و هلدینگ نفت و گاز تأمین اتفاق افتاد و ارزش معاملات ۱۹۰ میلیارد تومانی نیز به مدد معاملات ۸۱ میلیارد تومانی گروه مپنا به وقوع پیوست. به گفته فراز مسافری‌راد، تحلیلگر بازار سرمایه به «شرق»، باوجود کاهش قیمت نفت و نرخ محصولات پتروشیمی رشد نسبی قیمت شرکت‌هایی مانند تاپیکو و هلدینگ خلیج‌فارس را می‌توان در پوشش‌های مناسب در گزارش‌های ۱۲ماهه آنها و نیز نزدیکی مجامع این شرکت‌ها دانست. اما در مجموع با افت مجدد قیمت نفت و فلزات اساسی انتظار فشار بیشتر بر اقتصاد کشور و شرکت‌های بورسی وجود دارد. وی افزود: با توجه به صحبت‌های رئیس‌جمهور و مقامات اقتصادی کشور احتمال چرخش و رشدهای ناگهانی در بازار سرمایه کم‌رنگ‌تر شده و انتظار سالی سخت برای بازار سرمایه وجود دارد.

عنوان شاخص	مقدار	تغییر
کل	۶۶۶۲۶,۷	۹۶,۲
شاخص قیمت	۲۶۴۹۵,۱	۳۸,۲
شاخص کل (هم‌وزن)	۱۰۲۲۹,۱	۰,۸
شاخص قیمت (هم‌وزن)	۸۷۵۵,۴	۰,۷
آزاد شناور	۷۵۶۸۹,۶	۶۱,۰۳
۳۰ شرکت بزرگ	۲۹۶۲,۲	۴,۶

جناب آقای علی امانی

مدیریت محترم موسسه حسابرسی و خدمات مدیریت دایارهیافت

درگذشت پدر گرامیتان را تسلیت عرض می‌کنیم.
از خداوند سبحان برای آن مرحوم علو درجات و برای شما و سایر بازماندگان صبر و اجر آرزومندیم.
به اطلاع می‌رساند مراسم ختم آن مرحوم روز پنجشنبه مورخ ۹۴/۵/۱۵ ساعت ۱۷ الی ۱۸:۳۰ در مسجدالنبی واقع در تهران خیابان ستارخان خیابان یکم دریان‌نو برگزار خواهد شد. تشریف‌فرمایی سروران باعث تسلی بازماندگان و شادی روح آن مرحوم خواهد بود.

هیات مدیره و کارکنان موسسه حسابرسی و خدمات مالی دایارهیافت